

τοιαύτη περιπτώσει ἡ κυβέρνησις ἐνεργεῖ κατὰ τὰς ἰδίας ἰδέας, ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ προηγούμενον, οὔτε ὑποχρέωσιν διὰ τοὺς ἄλλους. Θεωρητικῶς τὸ ἀπαραβίαστον τῶν διπλωματῶν εἶναι ἀπεριόριστον, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν ἂν καὶ πρακτικῶς εἶναι ἀπεριόριστον. Ἡ ἀβεβαιότης αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον, ἐφ' οὗ βασιζονται αἱ διπλωματικαὶ ἀτέλειαι ἢ ἀσυνδοσίαι. Οὐδὲν κατὰ βάθος κενώτερον καὶ ἐλαστικώτερον τοῦ διεθνοῦς δικαίου, διότι ἐπ' οὐδεμιᾶς ποινικῆς θεσμοθεσίας στηρίζεται.

Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν τῶν προνομίων κατηγορίαν, τὴν ὑπὸ τοῦ Φίλλιμορ ὀριζομένην ὑπὸ τὸ ὄνομα ἑτεροδικία, ἰδοὺ πῶς ἀποφαίνεται ὁ Κ. Μπλόκ ἐν τῷ *Λεξικῷ τῆς πολιτικῆς*. «Ἡ ἑτεροδικία εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων κατεχόμενον δικαίωμα τοῦ νὰ ζῶσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ᾗ πρεσβεύουσιν, ὑπὸ τοὺς νόμους τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας. Διὸ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τόπου ἐν ᾧ εἰσίν. Ὁ ἡγεμὼν, ὁ εὐρισκόμενος ἔξω τῆς χώρας του, φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν ταύτην, δυνάμει ἐπινοήσεως τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Τὸ προνόμιον τοῦτο δὲν ἐπεκτείνεται μὲν εἰς τοὺς πρίγκιπας καὶ τὰς πριγκιπέσσας τῶν βασιλευόντων οἰκῶν, ἀλλὰ παραχωρεῖται εἰς τοὺς πρεσβευτὰς καὶ λοιποὺς διπλωματικοὺς πράκτορας, διότι ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἄτομον τοῦ ἡγεμόνος των καὶ ὑποτίθενται, ἐνόσω διαρκεῖ ἡ ἀποστολὴ των, ὅτι δὲν κατέλιπον τὸ κράτος, ὅπερ ἔστειλεν αὐτούς. Ἡ ἐπινόησις αὕτη ἐκτείνεται εἰς τὰς οἰκογενείας των, εἰς τοὺς τῆς ἀκολουθίας των καὶ εἰς τοὺς ἀτομικῶς αὐτοῖς ἀνήκοντας.» Οἱ πλείστοι τῶν νομομαθῶν τῆς ἡπείρου παραδέχονται τὴν ἐπινόησιν ταύτην ὡς πραγματικὴν πηγὴν τοῦ ἀπαραβιάστου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων προνομίων.

Καὶ ἄλλα τινὰ προνόμια, ἥττον σημαντικά, ἀναφέρει ὁ Φίλλιμορ ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τῆς ἑτεροδικίας. Τὰ προνόμια ταῦτα ἀπαλλάττουσι τὸν διπλωματικὸν πράκτορα πάσης ἀστικῆς εὐθύνης. Οὗτος, ἡ οἰκογένειά του, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἄ-

κόλουθοί του δὲν δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι πολιτικῶς, τῆς ἀτελείας δὲ ταύτης μετέχουσιν ὁπωσοῦν καὶ οἱ ὑπηρέται του. Ἡ οἰκία καὶ αἱ ἁμαξαί του εἰσὶν ἀπαραβίαστοι, τὸ οἶκμά του δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ, ἐξαίρεται παντὸς φόρου, ἐθνικοῦ ἢ δημοτικοῦ, καὶ ἐν τισι χώραις εἶναι ἀπηλλαγμένος τελωνιακοῦ ἢ ἄλλου δασμοῦ δι' ὅσα εἰσάγει πράγματα. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι καὶ ἐξαιρέσεις, διότι τὰ προνόμια δὲν ἐκτείνονται ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, οὔτε ἐπὶ πραγματειῶν ἢ ἀντικειμένων, ἅτινα ὁ πρεσβευτὴς κατέχει ὡς ἔμπορος· προσέτι δὲ ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ ἀποβάλλει τὸ προνόμιόν του ἅμα παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, διότι παραδέχεται οὕτω τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν, ὑπόκειται εἰς ἀξιώσεις ἀνταγωγικὰς καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα, ἂν χάσῃ.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ γενικὸς νόμος. Εἰς τινὰς δὲ χώρας τὰ προνόμια ταῦτα διέπouσι τοπικαὶ διατάξεις. Ἐν Ῥωσίᾳ, λ. χ., ὁ πρεσβευτὴς δύναται νὰ εἰσαγάγῃ ἀτελῶς πράγματα πρὸς ἰδίαν ἢ τῆς πρεσβείας χρῆσιν μόνον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος. Ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Τουρκίᾳ, Ἑλλάδι καὶ ἄλλαχοῦ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι ἀπεριόριστον καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν ἀπλὴν διατάπωσιν τοῦ νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια τῆς κυβερνήσεως.

A. Γ. I.

ΚΑΙΜΑ ΚΑΙ ΒΛΑΣΤΗΣΙΣ ΕΝ ΓΡΟΕΛΛΑΝΔΙΑ.

Ἀπὸ πολλοῦ οἱ γεωγράφοι ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν των εἰς τὸν βόρειον Πόλον μᾶλλον ἢ εἰς ἄλλα μήπω ἐξερευνηθέντα μέρη τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Μετὰ τὰς ἀνακαλύψεις τῶν Ἀμερικανῶν καὶ Αὐστριακῶν εἰς τὰ βόρεια τῆς Γροελλανδίας καὶ τῆς Νοβάργια Σόμλγια, ἡ Ἀγγλία, ἡ Σουηδία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Ῥωσία

διοργάνισαν νέας εκδρομὰς, ἐνῶ οἱ ἐνεργήσαντες καὶ εἰς πέρας ἀγαγόντες τὰς τελευταίας γερμανικὰς συνέστησαν ἐν Βρέμη διαρκὴ ἐπιτροπὴν ἵνα ἐξερευνήσωσι καὶ αὖθις τὸν βόρειον Πόλον. Τὸν προσεχῆ Ἰούνιον οἱ Ἀγγλοὶ καὶ Σουηδοὶ ἐπιστήμονες θὰ ἐκπλεύσωσι τῆς πατρίδος των, οἱ δὲ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀσχολοῦνται ἵνα πορισθῶσι τὰ ἀναγκαῖα χρήματα (ἐν καὶ ἡμῖς ἑκατομμύριον δολλάρων) καὶ οὕτω νὰ πραγματοποιήσωσι τὸν σκοπὸν των. Ἡ σουηδικὴ ἐκδρομὴ, ἣν θέλει διευθύνει ὁ καθηγητὴς Νορδενσκιέλδ, ὁ ἐξερευνήσας τὰς νήσους Σπίτσμπεργ καὶ τὴν δυτικὴν Γροελλανδίαν, πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς τὰς βορείους ἐσχατίας τῆς Νοβάργια Σόμλγια, ὅπου θὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν θὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς μὴ ἐξερευνηθείσας βορειανατολικὰς θαλάσσας, τὸ δὲ πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Ἰενισέη καὶ Ὀμπη καὶ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ ξηρᾶς, ὅπως καὶ πέρυσιν ἔπραξεν. Οἱ Ἀγγλοὶ, ἀπ' ἐναντίου, θὰ πλεύσωσιν εἰς τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς πορθμοὺς τοὺς πρὸς βορρᾶν τῆς διώρυχος τοῦ Σμῆθ, ὅπου ὁ Χάλ εὔρε τὰ ὕδατα ἐλεύθερα ἢ πλωτὰ πέραν τῶν 72 βαθμῶν πλάτους. Τὴν ἐκδρομὴν τούτων θ' ἀποτελῶσι δύο ἀτμόπλοα, τὸ *Alert* καὶ τὸ *Discovery*, ἅτινα θὰ ἔχωσι τ' ἀπαιτούμενα ἐφόδια διὰ πλοῦν τριῶν ἐτῶν· θέλουσι δὲ διοικεῖ οἱ Κύριοι Νάρ καὶ Μάρχαμ, ἀμφοτέροι πλεύσαντες εἰς τὰς πολιτικὰς θαλάσσας. Πρὸς τούτοις θὰ λάβωσι μέρος 23 ἀξιωματικοί, ἀντιπροσωπεύοντες ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐπιστήμης, καὶ ὁ πλοίαρχος Ἀλλεν Γιούγκ, ὁ συνοδεύσας τὸν Μάκ Κλέντοκ εἰς τὴν κατὰ τὸ 1858 πελαγοδρομίαν ἐν ταῖς πολιτικαῖς θαλάσσαις. Ὁ πλοίαρχος Ἀλλεν ἐπιβαίνει πλοίου ἐξοπλισθέντος ἰδίαις δαπάναις, τῇ συνδρομῇ τῆς χήρας Φραγκλίνου καὶ ἐφημερίδος τῆς Νέας Ὑόρκης. Οἱ Ῥώσοι ἐπίσης θὰ ἐξερευνήσωσι τὰ διάφορα μέρη, πρὸς τοῦτο δὲ ἄνδρες φιλοπάτριδες καὶ βέκται κατέβαλαν ἱκανὰ χρήματα.

Ἡ ἐν Βρέμη ἐπιτροπὴ τῶν ἐπιστημόνων

τῆς Γερμανίας πρὸ μικροῦ ἐδημοσίευσεν ἑκθεσιν ἐπιστημονικὴν τῆς δευτέρας γερμανικῆς ἐκδρομῆς εἰς τὰς παγωμένας θαλάσσας. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἐποίησε σπουδαιοτάτας παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γεωγραφίας καὶ φυσικῆς ἱστορίας τῶν μερῶν ἐκείνων, τὸ δὲ σύγγραμμα σύγκειται ἀπὸ δύο τόμους, ὧν ὁ δεύτερος πραγματεύεται περὶ βοτανικῆς, ζωολογίας, γεωλογίας, ὄρυκτολογίας, ὁδρογραφίας, ἀστρονομίας, κτλ. κτλ· τὰ διάφορα ταῦτα ὑπομνήματα συνετάχθησαν ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων, κατ' ἀκολουθίαν δὲ ἔχουσι μεγίστην ἐπιστημονικὴν ἀξίαν. Ἐνταῦθα ἀναφέρομεν μόνον τὰ περὶ βλαστήσεως ἐν Γροελλανδίᾳ, ἐρανιζόμενοι τὰ οὐσιωδέστερα.

Πρὸ τῆς ἐκδρομῆς τῶν Γερμανῶν, οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης ἀτελεῖς εἶχον γνώσεις περὶ τῆς βλαστήσεως εἰς τὰ ἀνατολικά τῆς Γροελλανδίας· μόλις ἐγίνωσκον, ἐκ τῶν συλλογῶν τοῦ στρατηγοῦ Σαρπὶν καὶ τοῦ Σκορέμπσκη, 61 εἶδη φυτῶν. Ὁ διδάκτωρ Πάντς καὶ ὁ Κ. Κόπελανδ ἠσχολήθησαν μετ' ἄκρου ζήλου εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ φυτικοῦ βασιλείου τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ κατὰ τὸ 1870 ἐκόμισαν ἐντελεῖς συλλογὰς, ἄριστα διατηρηθείσας, οὐ μόνον τῶν ἀγγειωδῶν λεγομένων φυτῶν, ἀλλὰ καὶ φυκῶν, βρύων καὶ μυκήτων. Τὰ ἀγγειώδη φυτὰ ἦσαν 89 εἰδῶν, τὰ βρύα 74, οἱ λειχήνες 52, τὰ φύκη 17, οἱ μύκητες 18, ὧν τὰ 43 ἐνδόφυτα — τὸ ὅλον 242. Τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν εἶναι μικρὸν, διὰ χώραν μάλιστα τόσον ψυχρὰν, κειμένην πλησιέστατα τοῦ πόλου καὶ κεκαλυμμένην κατὰ μέγιστον μέρος ὑπὸ πάγων.

Χάρις εἰς τὴν διαρκὴ ἢ παρατεταμένην παρουσίαν τοῦ ἡλίου ἄνω τοῦ ὀρίζοντος κατὰ τὸ θέρος, αἱ χιόνες ταχέως ἀναλύονται καὶ ἐπὶ τρεῖς καὶ ἐπέκεινα μῆνας δὲν ὑφίστανται ἐν ταῖς κοιλάσι τοῦ ἐσωτερικοῦ· μόνον εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη ὑπάρχουσι χιόνες καὶ πάγοι, ἐπὶ κλιτύων, καθ' ὅλα ἐκτεθειμένων εἰς τὸν ἀέρα, καὶ εἰς τὸ βάθος τῶν στενῶν. Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου ἕ. ν. ἡ χιών χάνεται, διαλυομένη σχεδὸν ἅπασα ὑπὸ

σφιδρών λαιλάπων δρυμένων ἐκ βορρᾶ· ἀντὶ δὲ νὰ καλύψῃ ὁμοιομέρως τὴν γῆν, ἐπισωρεύεται ἐν εἵδει κυμάτων ἐκτεταμένων, κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς γῆς. Καὶ αὐτὴ ἡ πίπτουσα ἐν καιρῷ γαληνιαίῳ σαρνέται ὑπὸ τῶν ἀνέμων, διασκορπίζεται ἐν μέρει καὶ μιγνύεται πρὸς τὸ χῶμα καὶ τὴν ἄμμον, ἅπερ ὁ ἄνεμος ἐξεγείρει ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Οὕτως ἐξηγεῖται διατὶ ἡ γερμανικὴ ἐκδρομὴ εἶδεν ἅπαξ, κατὰ τὰ τέλη Ἰουλίου ἔ. ν., μέρος ὁλόκληρον κεκαλυμμένον ἀπὸ χιόνα, ἣτις ὅμως μετὰ δύο ἡμέρας διελύθη. Οὐ μόνον δὲ κατὰ τὸ θέρος, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν χειμῶνα τὰ λίαν κατωφερῆ καὶ τ' ἀνοικτὰ μέρη εἰσὶν ὅλως ἀπηλλαγμένα χιόνων, ὥστε ὁ τάρανδος καὶ ὁ μωσχοφόρος βοῦς εὐρίσκουσι προχείρως τροφήν. Ὅπως εἰς τὰ μέρη ἡμῶν ἡ χιών ἀναλύεται ἐπὶ τῶν στεγῶν αἵτινες θερμαίνονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπενέργειαν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, πρὶν γενικῶς ὑψωθῇ ἡ θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαίρας, οὕτω καὶ τὸ ἔδαφος τῶν πολικῶν μερῶν θερμαίνεται μετὰ τὴν ἀνάλυσιν τῆς χιόνος. Ἡ διαφάνεια καὶ ἡ ξηρασία τοῦ ἀέρος ἐπισπεύδουσι πολὺ τὴν ἐξάλειψιν τῆς χιόνος, ἐξ ἧς ἡ γῆ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου. Ἡ διαρκὴς παρουσία τοῦ ἡλίου ἄνω τοῦ ὀρίζοντος αὐξάνει διὰ τρόπου καταπληκτικοῦ τὴν ποσότητα τῆς θερμότητος ἐν τῷ πετρώδει καὶ βαθυχρόῳ ἐδάφει.

Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τοῦ Κ. Πάντε καὶ τὰς τακτικὰς παρατηρήσεις τῆς ἐκδρομῆς, ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος μένει κάτω τοῦ 0 εἰς τὴν νῆσον Σαβίνην καὶ εἰς τὴν παραλίαν τῆς Γροελλανδίας μέχρι τέλους Μαΐου ἔ. ν. Ἐντούτοις ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος σημειοὶ ἱκανοὺς βαθμοὺς εἰς βάθος δακτύλων τινῶν. Εἰς τὰ πολικὰ μέρη ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος ὀλίγον ἐλαττοῦται τὸ ἑσπέρας κατὰ τὸ θέρος. Οἱ Ἑσκιμῶι ἀγνοοῦσι τί ἐστὶ δρόσος, ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν τροπικῶν ἀγνοοῦσι τί ἐστὶ χιών. Ἄν κατὰ τὸ θέρος ὁ συνεχὴς ὑπὸ τῆς ὁμίχλης ἢ τῶν νεφῶν καλυπτόμενος ἥλιος μετριάξῃ ὀλίγον τὴν θέρμανσιν τῆς

γῆς, ἐλαττοῦται τότε καὶ ἡ ἀκτινοβολία. Τὸ ἔδαφος τήκεται εἰς βάθος ἑνὸς μέγρις ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ποδός, ἔχει δὲ ἀρκοῦσαν θερμότητα ἵνα ἐρεθίσῃ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν. Καὶ ὅταν τὰ ἀτμοσφαιρικὰ ρεύματα ἀποψύχωνται, ὁ ἀήρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐδάφους διατηρεῖ, ὑπὸ τὴν ἐπενέργειαν τῆς γῆνιου ἀκτινοβολίας καὶ τῆς διαρκοῦς παρουσίας τοῦ ἡλίου ἄνω τοῦ ὀρίζοντος, θερμοκρασίαν σχετικῶς καλὴν. Ἡ θέρμανσις δὲ τοῦ ἐδάφους εἶναι τόσον λόγου ἁξία, ὥστε κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐνεκεν τῶν ἐγειρομένων ρευμάτων θερμοῦ ἀέρος, ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι εἰς κίνησιν καὶ διατελεῖ τεταραγμένη, ὅλαι δὲ αἱ ἀκριβεῖς τριγωνομετρικαὶ καταμετρήσεις ὀφείλουσι νὰ γίνωνται τὴν νύκτα, τῶν ἄκρων τῶν ὀξείων παρεχουσῶν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν κατὰ τινὰς στιγμὰς περιμέτρους ἀορίστους· φυσικῶς τῷ λόγῳ ὁ ἐπικρατῶν χλιαρὸς ἄνεμος ἀκολουθεῖ τὰ πλευρὰ τῶν ὀρέων μέχρι τῶν ὑψηλοτάτων κορυφῶν, ὅπου αἱ μᾶλλον ἄμεσοι ἀκτίνες τοῦ ἡλίου θερμαίνουσιν αὐτὸν περισσότερον. Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ὁμίχλας εἰς τὰ χαμηλὰ μέρη αἱ κορυφαὶ ἀναδύουσι πάντοτε, κατανοεῖ πᾶς τις διατὶ εἰς τὰ ὄρη, εἰς ὕψος 4000 ποδῶν, ἡ βλάστησις εἶναι ἡ αὐτὴ, οἷα καὶ εἰς τὴν πεδιάδα. Δὲν ὑπάρχουσι λοιπὸν ἐκεῖ ὄρια βλαστήσεως ὡς εἰς τὰ λοιπὰ ὄρη. Ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων ἀπαντῶνται τηκόλιθα (*saxifragas*), ὠκιμοειδῆ, δρόαντες, καλλίτερον ἀνεπτυγμένοι ἢ ἐν τῇ πεδιάδι. Εἰς ὕψος ἐπέκεινα τῶν 2000 μέτρων εὗρηται ὠραῖοι θύσανοι μνήων, ἐχόντων μῆκος ἱκανῶν δακτύλων.

Ἐν τῷ πόλῳ καὶ περίξ αὐτοῦ ἐλλείπουσι κατὰ τὸ θέρος αἱ ἡμερησῖαι μεταβολαὶ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους, τοῦ ψύχους καὶ τῆς θερμότητος, διότι ἕκαστος τῶν ἀντιθέτων τούτων παραγόντων ἐπικρατεῖ κατὰ τινὰ περίοδον τοῦ ἔτους καὶ ἀντὶ αἱ μεταβολαὶ αὗται νὰ ἐκδηλωθῶσιν αἰφνιδίως, ἐπέρχονται βαθμηδόν. Ἡ θερμοκρασία τοῦ θέρους τῆς Γροελλανδίας, καὶ τοὶ μετρία, ἀλλὰ τακτικὴ καὶ διαρκὴς, ἀρκεῖ ἵνα ἀνα-

πτύξη, κατὰ τὴν μικρὰν διάρκειαν τῆς ἀναλύσεως τοῦ πάγου, βλάστανται ἰσχυράν· ἐπιτρέπει δὲ εἰς τὰ ἐγγύσια φυτὰ νὰ ρίψωσι βαθείας ρίζας νὰ ὑψώσωσι τοὺς κλάδους των ἐνὰ πόδα ἔνω τοῦ ἐδάφους, νὰ βλαστήσωσι μεγάλα φύλλα, νὰ δώσωσιν εἰς τὰ ἄνθη ζωνρὰ χρώματα καὶ νὰ ὀριμάσωσι τὰ ἄνθη των. Οὐ μόνον ἡ διανομὴ τῆς θερμότητος, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑγρασία παρουσιάζει εἰς τὸ κλίμα τῆς Γροελλανδίας χαρακτηριστικὸν διάφορον ἢ παρ' ἡμῖν. Κατὰ τὸ θέρος σπάνιαι εἰσὶν αἱ ἀτμοσφαιρικαὶ μεταβολαὶ καὶ τὰ φυτὰ ζῶσι σχεδὸν ἐκ μόνης τῆς ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους. Τὸ ὕδωρ, τὸ παραγόμενον ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῶν χιόνων ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν ὀρέων, χύνεται ἐπὶ βαθειῶν ἐπιφανειῶν, πανταχοῦ οὕσων ἴσων, δίχως ν' ἀποτελέσῃ ρυάκια, διότι τὸ συνεχῶς παγωμένον ἔδαφος εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἀπόστασιν δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸ ὕδωρ νὰ εἰσδύσῃ εἰς μέγα βάθος, οὔτε νὰ συναχθῇ εἰς ἓν. Ὅταν ἀληθῆς ρεύματα ὕδατος δύνανται νὰ σχηματισθῶσιν, αἱ ὀχθαὶ των συνήθως εἶναι γυμναί, διότι κατὰ τὴν βλάστησιν τοῦ ἔαρος οἱ ἐξωγχομένοι χεῖμαρροι σαρόνουσι τὰς ὀχθὰς καὶ ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τὴν γῆν τὸ χῶμα, ὅπερ θὰ παραγάγῃ τὴν βλάστησιν, καὶ τὰ φυτὰ ὅσα ἤρχισαν ν' ἀναπτύσσωνται. Ὑψηλά τινα καὶ κατὰξηρα μέρη οὐδεμίαν ἔχουσι βλάστησιν ἢ μόλις ἀπὸ ἀποστάσεως εἰς ἀπόστασιν βλέπει τις χόρτα τινὰ, ὠκιμοειδῆ ἢ λυχνίδας. Ἀπορεῖ τις βλέπων τὴν βλάστησιν ἐλλείπουσαν σχεδὸν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν χιόνων, ὅχι ἐκ τοῦ ψύχους ἢ τῆς ὑγρασίας, ἀλλ' ἐκ τῆς ξηρασίας καὶ τοῦ καύσωνος. Οὐδὲν καταπληκτικὸν ἄρα ἂν, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, τὰ μνία καὶ οἱ λειχῆνες σπανίζουσιν.

Εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅπου ἡ θερμότης τυγχάνει μεγαλητέρα, ἡ βλάστησις εἶναι ὠραιότερα ἢ εἰς τὰ παράλια· ὑπάρχει χόρτος εἰς εὐρείας ἐκτάσεις, εἰς ἃς βόσκουσι ποίμνια ταράνδων καὶ μοσχοφόρων βοῶν, οὐ μόνον εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ὀρέων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πρηνῆ μέρη, τὰ κείμενα εἰς

ὑψος ἄνω τῶν 100 ποδῶν. Εὐρηνται δὲ κίτρινοι ἡδυπνεῖδες, ὠραῖα σταχυοειδῆ με ὑψηλοὺς καυλοὺς, ἀνδρομέδαι καὶ μιντίδαναι. Ἐν τῷ βάθει τῶν ὑγρῶν ῥωγμῶν φύονται πτέριδες καὶ ὀξαλίδες (ξυνίθραι), τρωχάλια, κτλ. Εἰς τὴν ἄμμον τῶν ποταμῶν φύεται τὸ *Ἐπιλόβιον* με τὰ λαμπρὰ ἐρυθρὰ φύλλα του καὶ ἐν ἀφθονίᾳ ἀπαντᾶται μεταξὺ τῶν βράχων τὸ *Πολεμόριον* με τὰ μεγάλα ἄνθη καὶ εὐώδη φύλλα του. Ἀπαντα τὰ φυτὰ ταῦτα, ὧν ἡ ὄψις ὑπενθυμίζει τὰ ἡμέτερα κλίματα, φαίνονται ὡς ξένα ἐν μέσῳ τῆς ἀρκτώας φύσεως. Εἰς τὰ πλευρὰ ὀρέων τινῶν φύονται μικροὶ μὲν, ἀλλὰ καλοὶ βᾶτοι, ὧν ὁ καρπὸς ὀριμάζει κατ' ἔτος· οἱ δὲ μεταξὺ τῶν βᾶτων φυόμενοι μυρτίδανοι παρέχουσι καρποὺς ἐξαιρετικῶς νοστήμους. Τὸ ῥοδόδενδρον δὲν εἶναι μὲν ἀφθονον, ἀλλ' οὐχ ἥττον εὐρηται εἰς πολλὰ μέρη. Ὡς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Γροελλανδίας φύονται φυτὰ προστατευόμενα τὸν χειμῶνα κατὰ δριμυτάτου ψύχους ὑπὸ τῆς χιόνος καὶ ζωογονούμενα κατὰ τὸ βραχὺ θέρος ὑπὸ τοῦ διαρκοῦς ἡλίου καὶ ὑπὸ τῆς θερμότητος ἣν τὸ ἔδαφος μεταδίδει ἀδιαλείπτως, ἀνθοῦσιν ὠραιότατα, ὅσον δὲν προσεδόκει τις ἐν ταῖς πολικαῖς χώραις, καὶ ἐτησίως ὀριμάζουσι τοὺς καρποὺς των.

Τοιαύτης οὐσῆς τῆς βλαστήσεως, βεβαίως δὲν δύνανται νὰ λείπωσι τὰ χορτοφάγα ζῶα. Ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτοις ἀπαντᾷ τὰ τάρανδους καὶ λευκοὺς λαγωοὺς, ζῶα ζῶντα ἐν τῇ πολικῇ ζώνῃ. Ἐκτὸς τῶν τάρανδων οἱ Γερμανοὶ ἐπιστήμονες ἀπήντησαν ποίμνια μοσχοφόρων βοῶν, μακροτρίχων καὶ στρογγύλων· τοιοῦτους βόας εἶδον οἱ Ἀγγλοὶ ναῦται καὶ εἰς τὰς νήσους τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς. Ζῇ πρὸς τοῦτοις ὁ λέμος ἢ λέμιος μῦς, ὅστις κυρίως τρώγει ρίζας, καὶ ἐκ τῶν σαρκοφάγων ἢ λευκοῖκτις καὶ ἡ ἀλώπηξ. Πολλὰ εἶδη χηνῶν καὶ νησσῶν, ὁ χαρίεις λαγόπους, ὁ κόσσυφος τῶν χιόνων, οὐ τὸ χάριεν ἄσμα ἀντηχεῖ ἡδὺ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παγετοῦ τοῦ ἔαρος, ὁ χαραδριὸς καὶ ὁ θαλασσιος σχοίνικλος ζωογονοῦσι τὰ μέρη ὅπου βόσκουσι τὰ ζῶα, ἐνῶ ὁ ἱέραξ καὶ ἡ

γλαυξ ἐνεδρεβούσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ ὕψους τῶν ἀέρων. Προσθετέα εἰς ταῦτα πολλά θαλάσσια πτηνὰ, ὧν ἡ τροφή εἰς τὰ παράλια εἶναι ἀφθονωτέρα ἢ τῶν πτηνῶν τῆς ξηρᾶς.

Φαίνεται ὅτι ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μεγάλη ἀπομάκρυνσις τῆς γραμμῆς τοῦ πάγου ἀπὸ τῆς παραλίας ἐπενεργεῖ ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν φυτῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Γροελλανδίᾳ· ἄλλως δὲν θὰ ἐξηγείτο ἡ πλουτία βλάστησις τοῦ ἐσωτερικοῦ. Οἱ πάγοι τῆς θαλάσσης ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν παραλίων ἐνέργειαν καταψυκτικὴν, ἐνῶ ἡ μεγάλη ἀπορρόφησις θερμότητος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους διεγείρει τὴν ζωὴν τῶν φυτῶν. Ἡ κατάστασις τοῦ κλίματος ἀποδεικνύεται κατὰ τὸ θέρος τοσοῦτον ὠφελιμωτέρα εἰς τοὺς διαφόρους σταθμοὺς, καθόσον ἡ ἄνευ χιόνος ἐπιφάνεια εἶναι μεγαλύτερα, ἢ δὲ ἐξωτερικὴ γραμμὴ τῶν θαλασσίων πάγων εἶναι ἀπωτέρα. Ἡ ἐπιβλαθὴς ἐπενέργεια τῶν πλησίον θαλασσῶν ἐπὶ τὴν βλάστησιν τῆς πολιτικῆς ζώνης ἀποδεικνύεται πανταχοῦ ἐν τοῖς ἀπωτάτοις ὀρίοις τῶν δένδρων. Ἐν Σ.Θηρίᾳ, μ' ὅλην τὴν κατὰ μέσον ὄρον θερμοκρασίαν τῶν βαθμῶν ἑκατοβάθμων, τὸ ὄριον τῶν δένδρων ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Λένα καὶ τοῦ Σατάγκα ὑψοῦται εἰς 72 1)2 βαθμοὺς πλάτους, ἐνῶ ἡ Ἰσλανδία, ἡ ἔχουσα μᾶλλον συγκερασμένον κλίμα, ὑπὸ τὸ πλάτος 65 βαθμῶν καὶ μετὸ τὸ ἰσόθερμον + 1 βαθμοῦ, δὲν παρουσιάζει πλέον δένδρα. Καὶ εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐσχατιάν της, εἰς 60 βαθμῶν πλάτος, ἡ Γροελλανδία μόλις δεικνύει ἱχνη δεινδροειδοῦς βλαστήσεως. Ἐννέα εἶδη ξυλωδῶν ἐσημείωσαν οἱ Γερμανοί, ἥτοι τὴν *Οκταπέταλλον Δρυάδα*, τὴν *Ἀρετοστάφυλον*, τὸ *Λαπωνικόν Ροδόδευδρον*, τὴν *Τετράγωνον Ἀνδρομέδαρ*, τὴν *Ἀρχαϊκὴν Salix*, τὴν *Vaccinium uliginosum*, τὴν *Μέλαιραν Ἐμπετρον*, τὴν *Betula nana*.

Τὰ πλείστα τῶν γροελλανδικῶν φυτῶν ὑπάρχουσι καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, πλὴν περισσώτερα εἶναι τὰ εὐρωπαϊκά. Μ' ὅλην τὴν γεωγραφικὴν θέσιν της, ἡ Γροελλανδία ὡς πρὸς τὴν βλάστησιν προσεγγί-

ζει ἰδίως τὴν Εὐρώπην, διότι μόλις ἀπαντῶνται 6 ἀμερικανικὰ φυτὰ, μὴ παρατηρηθέντα ἔτι ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἐν Ἀσίᾳ.

Ἡ ἐκθεσις τῶν σοφῶν Γερμανῶν εἶναι ἀληθὴς θησαυρὸς γνώσεων καὶ παρατηρήσεων ἐπιστημονικῶν, διότι, ὡς εἵπομεν, περὶ πάντων διαπραγματεύεται.

Γ. Ε. Ρ.

Τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τοῦ ἀξιολόγου διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς, Κ. Ἀλβέρτου Δυμῶν, ἐθεωρήσαμεν ἀξίαν δημοσιεύσεως ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ Συλλόγου πρῶτον ὡς περιέχουσαν ἐμβριθεῖς σκέψεις περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ δεύτερον ὡς ἀναγγέλλουσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ προσεχῇ ἐκδοσιν σπουδαίου ἔργου, ἐνδιαφέροντος τὸν ἑλληνισμὸν ἐν γένει, ὅπερ προθύμως συνιστῶμεν ἀπὸ τοῦδε τοῖς ἀπανταχοῦ ὁμιγε νέσιν· ἐπὶ τέλους δὲ ὡς ἐκφέρουσαν κρίσεις ἀξίας μελέτης ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἀρχαιοτήτων καὶ ἄλλων ὁμοίων ἔργων.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τοῦ
Φιλεκ. Συλλόγου Ὁμήρου.

Ἀθήνησι τῇ 23 Ἀπριλ. 1876.
Γαλλικὴ Σχολή.

Κύριε Πρόεδρε,

Τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἀπὸ τῆς 3ης Ἀπριλίου εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ πέμψητε, ἔλαβον μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ σώματος τοῦ περιοδικοῦ Ὁμήρου, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστήσεις μου διαβιβάζοντες αὐτὰς καὶ πρὸς τὸ σωματεῖον οὗτινος προΐστασθε. Ἡ διακαεστέρᾳ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ διατελῶ ἐν γνώσει τῶν ἐνεργειῶν, αἵτινες καταβάλλονται πρὸς διάδοσιν τῶν φώτων, καὶ πέποιθα ὅτι ἡ πρὸς τοῦτο ὥθησις ὁσημέραι ἐπιτεινομένη θέλει ἀναντιρρήτως ἀποφέρει ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καρποὺς ἀγλαοὺς, ἱκανοὺς νὰ κινή-